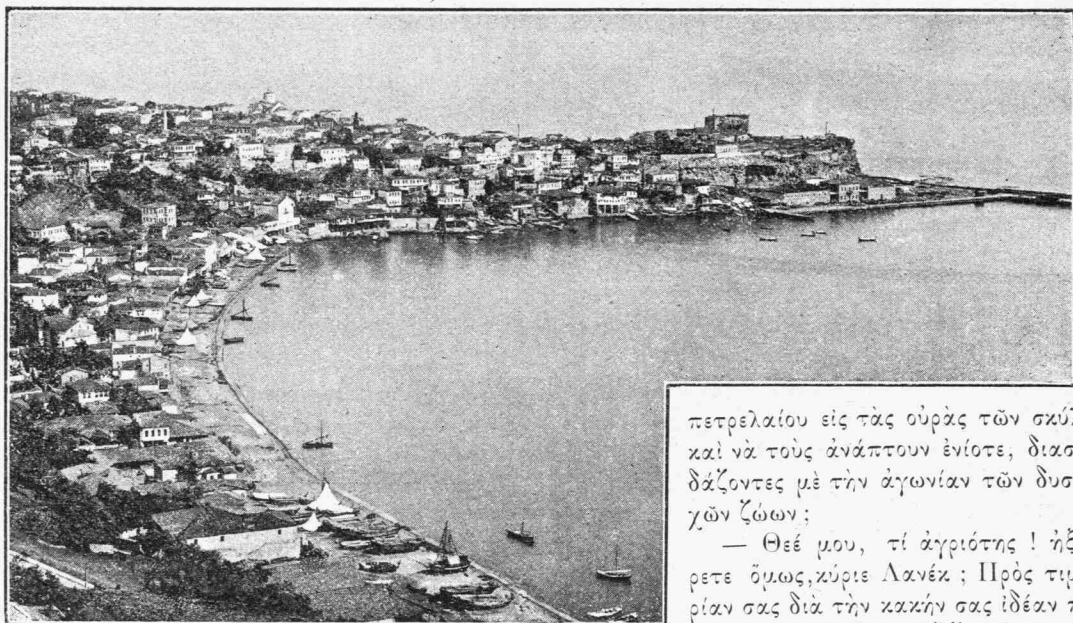

Η ΤΡΑΠΕΖΟΥΣ

πετρελαίου εἰς τὰς οὐρὰς τῶν σκύλων καὶ νὰ τοὺς ἀνάπτουν ἐνίοτε, διασκεδάζοντες μὲ τὴν ἀγωνίαν τῶν δυστυχῶν ζώων :

— Θεέ μου, τί ἀγριότης ! ἤξεύρετε ὅμως, κύριε Λανέκ ; Πρὸς τιμωρίαν σας διὰ τὴν κακὴν σας ἰδέαν περὶ Ἑλλήνων, θὰ σὰς ἤξιζε νὰ ἐρωτευθῆτε καμμίαν Ἑλληνίδα. Σὰς βεβαίω

ἄλλοι τότε βάρβαροι δὲν εἶχον περὶ Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν γνώμην μὲ τοὺς Ἑλληνας αὐτούς.

— Δὲν μᾶς χρειάζεται κανενὸς γνώμη. Ἀρκοῦν τὰ ἔργα τῶν. Αὐτὰ ὁμιλοῦν μὲ εὐγλωττίαν ἀκαταμάχητον. Ἐνώπιον τῶν ἔργων αὐτῶν οἱ σημερινοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν δὲν δικαιῶνται νὰ εἶναι οἱ κύριοι αὐτῆς τῆς γῆς περισσότερον ἀπὸ τοὺς Γάλλους, τοὺς Ἰταλοὺς ἢ τοὺς Τούρκους. Εἶναι εἶδος ἱεροσυλίας ἡ ἐγκατάστασις εἰς αὐτὰ τὰ ἀθανάτα ἐδάφη ἔθνους, τὸ ὅποιον διεπλάσθη ἐντὸς τῆς δουλείας ἀπὸ τὰ κατασταλὰγματα τοῦ Μεσαιῶνος καὶ δὲν ἔχει οὔτε ἀληθεῖς παραδόσεις, οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικῇ τὴν δόξαν τοιαύτης κληρονομίας. Ἰδέ τους. Τί ἐπιζητοῦν ὅλοι τῶν : Χρήματα, κέρδη ! Τὴν μάθησιν δὲν τὴν δοξάζουν, παρὰ μόνον καθόσον ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόκτησιν ὑλικῶν ἀπολαύσεων. Δὲν θὰ εὕρῃς οὔτε ἓνα Ἑλληνα πρόθυμον ν' ἀφοσιώσῃ τὴν ζωὴν του ἀφιλοκερδῶς πρὸς διάλυσιν τῶν νεφῶν τῆς ἀμαθείας. Κανεὶς τῶν δὲν ἔχει τὴν ὁρεξὶν ἢ τὴν δύναμιν νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀπόκτησιν γνώσεων ἀνευ δόξης ἢ πατάγου, ἀνευ ἀμειβῆς ὑλικῆς, μὲ αὐταπάρησιν ἀληθοῦς σοφοῦ. Κανεὶς τῶν δὲν θὰ προτιμήσῃ ζωὴν πενίας καὶ ἀρχειας, διὰ νὰ ζήσῃ ζῶν πνευματικὴν.

— Φοβοῦμαι ὅτι αὐτὴν τὴν ὁρεξὶν δὲν θὰ εὕρετε καὶ ἀλλοὺ πολλοὺς νὰ τὴν ἔχουν, ὑπέλαθε μειδιῶν ὁ Οὐάρεν. Ἐχουν δὲ καὶ οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ τὰς ἀρετὰς τῶν. Εἶναι ἐγκρατεῖς, ὁ οἰκογενειακὸς τῶν βίος εἶναι παρὰδειγματικὸς . . .

— Μάλιστα, τοῦτο εἶναι ἀληθές. Φέρονται καλὰ πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα τῶν, ἀποζημιώνονται ὅμως διὰ τῆς σκληρότητός τῶν πρὸς τὰ ζῶα. Δὲν τοὺς εἶδατε νὰ δένουν τενεαίδες

ὅτι ἔχει ἐδῶ πολὺ ὥραιας νέας.

— Τὸ πιστεύω, ἀλλ' ἡ ὥραιότης μόνη δὲν ἀρκεῖ νὰ μὲ ἐλκύσῃ. Εἶδον πολλὰς ὥραιας γυναῖκας εἰς τὴν Ἀνατολήν μας, ἀλλὰ χωρὶς ψυχὴν, χωρὶς ιδέας. Δὲν σοὺ ἐπιβάλλουν σέβας. Προτιμῶ γυναῖκα μὲ ἐλαττώματα, ἀλλ' ὅμως καὶ μὲ προσόντα χάριτος καὶ μεγαλείου, ἀπὸ μίαν ἐνάρητον καὶ ἀνούσιον. Τὴν Ἀσπασίαν θὰ τὴν ἐλάτρευον. Ἀλλὰ γυναῖκες καθὼς ἐκείνην δὲν εὕρισκοντα εὐκόλως σήμερον. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν μοῦ ἐτάραξε τὴν ζωὴν τοῦ ἔρωτος ἡ ζάλη. Θὰ τὸ εἶχα ἐντροπὴν καὶ λύπην νὰ ὑποδουλωθῶ εἴτε εἰς καμμίαν καλὴν οἰκοκυράν, εἴτε εἰς καμμίαν κομψευομένην ἀπ' ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι λάμπουν εἰς τὰς συναναστροφὰς μὲ τὴν λάμψιν τῆς ἐπιτηδεύσεως. Τὰ ὥραία αὐτὰ πλάσματα ἀντὶ λατρείας προσκαλοῦν τὸν οἶκτον, — ἀντὶ νὰ μᾶς ἀνυψοῦν καὶ νὰ μᾶς ἐξευγενίσουν, προτιμοῦν τὴν ἰδικὴν τῶν κατὰπτωσιν — ἡ ἀγνότης παρθενικῶν βλεμμάτων μετατρέπεται εἰς προκλητικὴν αὐθαδειαν, καὶ ἡ ἐπιζήτησις ἀναξίων κατακτήσεων ἀποβαίνει ὁ μόνος προσωρισμὸς τῶν.

— Ἰδοὺ ἐπιχειρήματα φιλοσοφικώτατα ἐναντίον τοῦ κινδύνου τοῦ ἔρωτος, εἴπε γελῶν ὁ Οὐάρεν. Ἀλλὰ, τί λέγετε, ἐπρόσθεσε. Θὰ σὰς ἔχωμεν αὖριον εἰς τοῦ Ἱαροβίση :

— Φοβοῦμαι ὅχι. Ἀλλὰ ἐλάτε, παρακαλῶ, ἅμα δυνηθῆτε, νὰ μοῦ εἰπῆτε πῶς διεσκεδάσατε.

— Νὰ εἰπῶ τοὺς ἀσπασμούς σας εἰς τὴν Μίσις Οὐίντερες :

— Τοὺς ἀσπασμούς μου ὅχι, ἀλλὰ τοὺς προσκυνησμούς μου βεβαίως.

Ὁ κύριος Τελάχας ἐπανεβλῶν πρὸς τὸ ἐσπέρας εὔρε τὸν Λανέκ πυρέσσοντα περισσότερον.